

عنوان مقاله:

بهبود ریشه زایی قلمه های گل محمدی (Rosa Damascena) با استفاده از نفتالین استیک اسید و امواج فراصوت

محل انتشار:

یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

یوسف فرخ زاد - دانشجوی دکتری باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

حسن پیرانی - دانشجوی کارشناسی ارشد باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

خلاصه مقاله:

گل محمدی یکی از مهمترین رزهای معطر است که با اهداف دارویی و زینتی پرورش مییابد. تکثیر تجاری این گیاه در کشور ما عمدتاً از طریق قلمه است. اثر نفتالین استیک اسید در 5 غلظت 0، 25، 50، 75 و 100 میلی گرم در لیتر (و امواج فراصوت در چهار زمان 0، 60، 120، 240 ثانیه) بر ریشه زایی قلمه های نیمه خشبی در آزمایشی در قالب فاکتوریل بر پایه طرح کامل تصادفی با 3 تکرار که در هر تکرار 5 قلمه وجود داشت مورد ارزیابی قرار گرفت. آنالیز آماری داده ها با نرم افزار SAS و مقایسه میانگینها با آزمون LSD در سطح احتمال 5 درصد انجام شد. نتایج آزمایش نشان داد که اثر متقابل دو تیمار بر صفات تعداد ریشه و درصد ریشه زایی معنیدار است. غلظتهای 50 و 75 میلی گرم در لیتر نفتالین استیک اسید به همراه زمان 60 و 120 تابش فراصوت تعداد ریشه را افزایش دادند. اکثر قلمه ها در غلظتهای 50 و 75 میلی گرم در لیتر نفتالین استیک اسید به همراه زمان 60 و 120 ثانیه ریشه زایی داشتند و بهترین درصد ریشه زایی مربوط به این تیمارها بود. بیشترین قطر ریشه از غلظت های 75 میلی گرم در لیتر نفتالین استیک اسید و زمان 0 فراصوت به دست آمد. در غلظت 75 میلی گرم در لیتر نفتالین استیک اسید به همراه زمان 120 ثانیه تابش فراصوت، ریشه بیشترین طول را داشت. با این حال، افزایش غلظت NAA (100 میلی گرم در لیتر) به همراه افزایش میزان قرارگیری در معرض امواج فراصوت (سطح 240 ثانیه ریشه زایی را کاهش داده است.

کلمات کلیدی:

قلمه نیمه خشبی، تعداد ریشه، درصد ریشه زایی، طول ریشه، تابش فراصوت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/940979>

